

بتحشيه

قَاضَىٰ سَجَادُ إِنَّ

كتاب كانام : كالمنطقة

مؤلف : قَاضَىٰ عَادِينَ

تعداد صفحات : ۲۴

قیمت برائے قارئین : =/۱۵ روپے

سن اشاعت : المسري المساكلة

ناشر : مَكْمُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى

چوہدری محمعلی چیریٹیبل ٹرسٹ (رجٹرڈ)

3-Z،اوورسيز بنگلوز،گلستان جو ہر، کرا چی په ماکستان

فون نمبر : +92-21-34541739 +92-21-37740738 :

فيكس نمبر : 92-21-34023113 : +92-21

ویب سائٹ : www.ibnabbasaisha.edu.pk

al-bushra@cyber.net.pk : ای میل

ملنے کا بیت : مکتبة البشوی، کراچی -2196170-321-92+

مكتبة الحرمين، اردوبازار، لا بور 4399313-92-9+

المصباح، ١١، اردوبازار، لا جور - 42-37124656, 37223210

بك ليندْ، شي يلازه كالح رودْ، راوليندْي م 492-51-5773341,5557926+

دار الإخلاص، نز دقصة خواني بازار، پشاور ـ 2567539-91-92+

اورتمام مشہور کتب خانوں میں دستیاب ہے۔

بِسُمِ اللهِ الرَّحُمٰنِ الرَّحِيُمِ نحمده ونصلي على رسوله الكريم

مناجات به درگاهِ مجيب الدعوات

که مستم اسیر کمندِ موا توکی عاصیاں را خطا بخش و بس خطا در گذار و صوابم نما کریما^ک بہ بخشائے بر حالِ ما نداریم غیر از تو^ک فریادرس مگہدار^ک ما راز راہِ خطا

در ثنائے پینمبر طلقائیا

ثنائے محمد بود دل پذیر کہ عرش مجیدش بود مُشکا کہ بہ گذشت از قصر نیلی رواق

زباں تابود^س در دہاں جائے گیر حبیبِ ^{ھی} خدا اشرف انبیا سوار جہاں گیر^ک کیراں براق

بِسُمِ اللَّهِ الرَّحُمْنِ الرَّحِيْمِ

لے کریما: اے کریم - بہ بخشائے بخشش فرما۔ اسیر: قیدی ۔ کمند: پھانسہ۔ ہوا: خواہشِ نفسانی -

ع تو: یعنی کریم _ فریادرس: فریاد کو پہنچنے والا _ عاصیاں: عاصی کی جمع ، گناہ گار _ خطا بخش: خطا کومعاف کرنے والا _ بس: یعنی صرف تو ہی معاف کرنے والا ہے _

🎞 نگهدار: بچاـ راه: راسته ـ درگذار: معاف کروے ـصواب: درست بات ـ نما: دکھا۔

🕰 تابود: جب تک _ د ہان: منه _ ثنا: تعریف _ دل پذیر: دل پسند _

🕰 حبیب: پیارا۔انبیا: نبی کی جع ۔ مجید: بزرگ ۔مُتِکا: تکیہگاہ

لے سوار جہاں گیر: عالم کو فتح کرنے والاسوار _ یکراں: سرخ رنگ کا گھوڑ اجسکی ایال اور دم سفید ہو _ براق: وہ سواری جس پر آنحضرت ملکی کیا معراج پرتشریف لے گئے تھے۔قصر بحل _ رواق: چھجہ، چھت _ نیلی رواق: یعنی آ سان _

خطاب بنفس

مزاجِ تو از حالِ طفلی نگشت دے با مصالح نه پرداختی مباش ایمن از بازی روز گار

چهل ک سال عمر عزیزت گذشت همه ک با هوا و هوس ساختی مکن س تکیه بر عمرِ ناپائدار

ورمد ح كرم

بشد نام دار جهانِ کرم کرم کام گارِ امانت کند وزیں گرم تر پیچ بازار نیست کرم حاصل زندگانی بود جهان را زیخش پر آوازه دار کریم که بست آفریندهٔ جال کریم

دلا ہر کہ بنهاد خوانِ کرم
کرم نام دارِ جہانت فی کند
ورائے کے کرم در جہاں کار نیست
کرم مایۂ کی شادمانی بود
دل عالمے کی از کرم تازہ دار
ہمہ وقت شو در کرم متنقیم کی

له چېل: چالیس _عمرعزیز: قابل قدرعمر _ حال: حالت _طفلی: بجین _

كم بهمه: تمام _و ب ايك سانس _مصالح: مصلحت كي جمع، بهلائي _

🚣 مکن: نه کر - تکیه: بجروسه - ایمن:مطمئن - بازی: کھیل - روز گار: زمانه -

ع مدح: تعريف _ كرم: بخشش _ دلا: اے دل _ خوان: دسته خوان _ نام دار: مشهور _

📤 جہانت: یعنی ترادر جہاں۔کام گار: کامیاب۔

🕹 وراء: سوا۔ کار: کام۔گرم تر: کسی چیز کی گرم بازاری سے مراداس کا چالو ہونا ہے۔

کے ماریہ: سرمایی۔شاد مانی: خوشی ۔ حاصل: خلاصہ۔

🕹 عالم: جہاں _ کرم: بخشش _ آوازہ: شہرت _

متقیم: ثابت قدم - آفریننده: پیدا کرنے والا -

درصف ِسخاوت

که مرد از سخاوت شود بختیار در اقلیم لطف و سخا میر باش سخاوت بود پیشهٔ مقبلال سخاوت جمه درد با را دوا ست که گوئے بهی از سخاوت بری

سخاوت کند نیک بخت که اختیار به لطف می و سخاوت جهانگیر باش سخاوت بود کار صاحب دلال می سخاوت مس می عیب را کیمیا ست مشوه تا توال از سخاوت بری

در مذمت بخیل

ور اقبال باشد غلام بخیل وگر تابعش ربع مسکوں بود وگر روزگارش کند حیاکری

اگر چرخ که گردد بکام بخیل وگر در گفشُ که گنج قارون بود نیرزد که بخیل آنکه نامش بُری

لے بخت: نصیب _ بختیار: نصیبہ ور _

🚣 لطف: مهر بانی _ اقلیم: ملک _ میر: سردار _

ت صاحبِ دلاں: نیک دل اوگ بیشہ: عادت مقبلان: نصیبہ وراوگ ۔

م مس: تانبا کیمیا: وہ چیز جس کوڈ النے سے تانباسونا بن جاتا ہے۔ درد ہا: درد کی جمع۔

📤 مشو: نه ہو۔ تا تواں: جب تک ہو سکے۔ گوئے: گیند۔ بہی: عمدگی۔

لے بعنی اگر آسان موافق مراد بخیل گردش نماید۔ چرخ: آسان۔ کام: مقصد۔ ور: اگر۔ اقبال: فتح مندی۔ غلام: نوکر۔ کے گفشُ : اس کی ہفیلی۔ گنج: خزاند۔ قارون: مشہور مال دار آ دمی تھا۔ تابع: تابع دار۔ ربع مسکوں: زمین کا وہ حصّہ جس پردنیا آباد ہے۔ زمین کے تین حصّے پانی میں ڈوبے ہوئے ہیں صرف ایک چوتھائی پر پوری دنیا آباد ہے۔ کے نیرزد: اس قابل نہیں ہے۔ نامش بری: تو اس کا نام بھی لے۔ روزگار: زمانہ۔ چاکری: نوکری۔ مبر نامِ مال و منال بخیل به بخیل بخیل بخیل به بختی نباشد به حکم خبر به خواری چو مفلس خورد گوشال بخیلان غم سیم و زر می خورند

مکن التفاتے $\frac{1}{2}$ بمال بخیل بخیل بخیل ارائے بود زاہد بحر و بر بخیل بخیل ارچہ $\frac{1}{2}$ باشد تونگر بمال سخیاں زمی اموال بر می خورند

درصفت تواضع

دلاگر تواضع $^{\triangle}$ کنی اختیار شود خلق دنیا ترا دوست دار تواضع زیادت کند جاه $^{\bot}$ را که از مهر پرتو بود ماه را تواضع بود مایی دوستی که عالی $^{\triangle}$ بود پایی دوستی تواضع کند مرد را سرفراز $^{\triangle}$ تواضع بود سرورال را طراز تواضع کند مرد را سرفراز $^{\triangle}$ نه زیبد ز مردم $^{\triangle}$ به جز مردی تواضع کند بر که بست آدمی نه زیبد ز مردم $^{\triangle}$ به جز مردی

له التفات: توجهه منال: آمد ني كي جگه جائداد وغيره به

ٹے ار:اگر۔زاہد: پر بیبز گار۔ بحر:سمندر۔ بر:خشکی ۔خبر: یعنی حدیث شریف میں ہے کہ بخیل جنّے کی خوشبو تک بھی نہ سونگھ سکے گا۔

سل ارچه: اگرچه ـ تو نگر: مال دار _خواری: ذلت _ گوثال: سزا_

ے ز:از۔اموال:مال کی جع۔ بر: پھل سیم: چاندی۔زر:سونا۔

📤 تواضع: ائکساری خلق: مخلوق _ دوست دار: دوستی کرنے والا _

کے جاہ: مرتبہ۔ مہر: سورج۔ پرتو: سامیہ۔ ماہ: جاند، یعنی جس طرح جاندسورج سے روشنی حاصل کرتا ہے اس طرح تواضع ہے انسان کے رتبہ میں رونق پیدا ہوتی ہے۔

کے عالی: یعنی دوستی بڑی چیز ہے۔

🛆 سرفراز: سربلند_سروران: سرور کی جمع سردار_طراز: نقش ونگار_

🚨 مردم: ایک اور بهت سے انسان _ مردی: انسانیت _

تواضع کند له بهوشمند گزین تواضع بود حرمت افزائ تو تواضع کلید شه در جنّت ست کسے را که گردن کشی در سرست کسے را که عادت تواضع بود تواضع عزیزت که کند در جہاں تواضع مدار از خلائق کے دریخ تواضع را گردن فرازاں کم کوست تواضع زاردن فرازاں کم کوست

نهد شاخِ پر میوه سر بر زمین کند در بهشت بری جائے تو سرافرازی و جاه را زینت ست تواضع ازو یافتن خوش تر ست زجاه و جلالش هی تمتّع بود گرامی شوی پیش دلها چو جال که گردن ازال بر کشی جمچو تیخ گدا گر تواضع کند خوئے او ست

در مذمث ِ تكبّر

که روزے ز رستش درائی بسر غریب آید این معنی از ہوشمند تکبّر مکن زینهار اے پیر تکبّر ز دانا^{یا} بود ناپیند

ل تواضع كند: یعنی منتخب عقل مند تواضع كرتا ہے۔ پرمیوہ: کھل دار، یعنی جو بھاری بھركم ہیں وہ جھکتے ہیں۔

🛂 حرمت: عزت ـ برین: برتر ، بلند ـ جا: جگه ـ

سے کلید: چابی۔ در: دروازہ۔سرافرازی: سربلندی۔ جاہ: مرتبہ۔

سى گردن كشى: برائى _خوش تر: بهت احيها_

📤 جلال: بزرگی تِمتّع: نفع اندوزی۔

🛂 عزیز: باعزت۔ دل ہا: بعنی لوگوں کے دل۔ جان: جوسب کو پیاری ہے۔

کے خلائق: خلیقہ کی جمع مخلوق۔ دریغ: یعنی تواضع کرنا نہ چھوڑ۔

△ گردن فراز: سر بلند_خوئے: عادت_

فرمت: برائی _ زینهار: ہرگز _ زرستش: یعنی تکبر کے ہاتھ ہے _ درائی بسر: تو سر کے بل گرے گا۔
 دانا: عقل مند _ غریب: اجنبی _ اس: یعنی تکبر _

تکبّر نیاید ز صاحب دلال بزندانِ لعنت گرفتار کرد سرش پر غرور که از تصور بود تکبّر بود اصل بد گوہری خطا می کنی و خطا می کنی

تكبّر بود عادتِ جاہلاں تکبتر عزازیل کے را خوار کرد کے را کہ خصلت تکبّر بود تکبّر بود مایهٔ مدبری سیّ چودانی کے تکبر جرا مے کنی

درفضيلت علم

نه از حشمت و جاه و مال و منال کہ بے علم نتواں خدا را شناخت که گرمست پیوسته بازار علم طلب کردن علم کرد اختیار دگر واجب ست از پیش قطع ارض که علمت رساند بدار القرار بنی آدم 🌥 از علم یا بد کمال چوشمع از ہے کے علم باید گداخت خرد مندم باشد طلب گارِ علم کسے را کہ شد در ازل≙ بختیار طلب کردن علم شد بر تو فرض 🖰 برو دامن علم گیر استوار 🖖

🕹 غرور: دهو کا_تصور: خیال_

کے چودانی:جب تو جانتا ہے۔

لے عزاز مل: شبطان _ زندان: قیدخانه _ 🏲 مدېري: پرځتي په پدگوېږ: پداصل په

📤 بنی آدم: حضرت آ دم ملیک 🗗 کی اولا دلینی انسان _حشمت (بالکسر): و بدیه 🗕

ك ي: چچھے بايد گداخت: پُهلنا جاہيے ۔ بعلم: جاہل۔

کے خردمند :عقل مند _ گرم بازاری: قدرو قیمت ہونا _ پوستہ: ہمیشہ _

△ ازل: ابتداعالم_بختیار: نصیبه ور_

<u>۔</u> فرض: دین کے فرائض ادا کرنے کے لیے جس فذرعلم درکار ہے اس کا حاصل کرنا فرض ہے۔ وگر: یعنی پھرعلم کی طلب کے لیے سفر کرنا واجب ہے۔ پیش: یعنی طلب علم کے لیے۔قطع ارض: زمین کوقطع کرنا یعنی سفر کرنا۔

🕹 استوار:مضبوط - دارالقرار: ہمیشہر نے کا گھریعنی جنّت ـ

کہ بے علم بودن بود غافلی کہ کارِ تو از علم گیرد نظام میاموز جز^ی علم گر عاقلی ترا^{یع} علم در دین و دنیا تمام

درامتناع أزصحت ِ جاہلاں

مكن صحبت جابلال اختيار نياميخته چول شكر شير باش ازال به كه جابل بود غم گسار به از دوست داريكه جابل بود كه نادال تر از جابلي كار نيست وزو نشود كس جز اقوال بد كه جابل كو عاقبت كم بود كه جابل به خواري گرفتار به كه جابل به خواري گرفتار به كرو نيگ دنيا و عقبي بود

دلا گر خرد مندی و ہوشیار ز جاہل گریزندہ جی چوں تیر باش ترا ازدہا جی گر بود یارِ غار اگر خصم لی جانِ تو عاقل بود چو جاہل کسے در جہاں خوار کے نیست نر جاہل نیاید جز کے افعال بد سر انجام جاہل جہتم بود نر جاہلاں بر سر دار نے بہ سر جاہلاں بر سر دار نے بہ نر خاہل حذر لے کردن اولی بود ز جاہل حذر لے کردن اولی بود

ل جز: سوائے علم: یعنی علم دین _ غافلی: نادانی ، جہالت _

لے ترا: یعنی دین ودنیا کے لیے علم کافی ہے۔ نظام: انتظام۔

تلے امتناع: بازر ہنا۔ ولا: اے ول خردمند:عقل مند صحبت: ساتھ۔

٣ گريزنده: بھا گنے والا _ آميخته: ملا ہوا _ شير: دودھ _

<u>.</u> ارد ہا: سانپ کی ایک قتم ہے۔ یار غار: پکاساتھی غم گسار:غم خوار۔

کے خصم: مثمن_ دوست دار: دوست _ کار: کام۔

🚣 جز: سوائے۔افعال:فعل کی جمع ، کام۔اقوال: قول کی جمع ، بات۔

👲 ککو: بهتر _ عاقبت: انجام _ 🕹 دار: سولی _ به: بهتر _خواری: ذلت _

لله حذر: يرجيز _اولي: بهتر _كزو: كهاز و_ننگ: ذلت _عقبي: آخرت

درصفت عدل

چرا بر نیاری سر انجام داد چرا عدل را دل نداری قوی اگر معدلت دستیاری کند کنول نام نیک ست ازو یادگار که از عدل حاصل شود کام ملک دل ابل انصاف فی را شاد دار که بالا تر از معدلت کار نیست که بالا تر از معدلت کار نیست که نامت شهنشاه عادل بود در ظلم بندی بر ابل جهال فی مراد دل داد خوابال بر آر

چو ایزدگ ترا این جمه کام داد چو عدل ست پیراییگ خسروی ترا مملکت کی بائداری کند چو نوشیروان کی عدل کرد اختیار ز تاثیر هی عدل ست آرام ملک جہاں را بانصاف آباد دار جہاں را به از عدل معمار کے نیست ترا زیں بہ کم آخر چه حاصل بود اگر خواہی از نیک بختی نشاں رایا جا دریغ از رعیت مدار رعایت کے دریغ از رعیت مدار

ك ايزد: الله تعالى - كام: مقصد - داد: انصاف -

انصاف ـ بیراید: زیب وزینت فروی: بادشاهت ـ عدل: انصاف ـ

مملکت: سلطنت به یا کداری: مضبوطی معدلت: انصاف به دستیاری: مدد به

مل نوشیروان: ایران کامشهور بادشاه کنون: اب تک بیادگار: یاد دلانے والا۔

[📤] تا ثير:اثر ـ

لے اہل انصاف: منصف لوگ پیشاد: خوش پ

کے معمار: راج _ بالا: او نیجا _

[📤] به: بهتر - چه: کیا - عادل: انصاف کرنے والا -

و ابل جہاں: جہان والے۔

الله رعایت: نگهبانی _ در یغ: ممنوع _ دادخواه: فریادی _

در مذمتِ ظلم

چو بستان خرم ز بادِ خزال که خورشید ملکت نیابد زوال بر آورد از ابل عالم فغال زند سوزِ او شعله در آب و گل بیندلیش آخر ز نیگی گور ز دود دلِ خلق غافل مباش که ناگه رسد بر تو قبر خدائے که ظالم بدوزخ رود بے سخن ⁴

خرابی ز بیداد ببید جہال مدہ رخصت کے ظلم در بیخ حال کسے کاتش کے ظلم زد در جہال ستم کش کے گر آہے بر آرد ز دل مکن بر ضعیفان بے چارہ فی زور کمن مردم آزاری اے تند کے رائے ستم بر ضعیفان مسکین مکن مردم آزاری اے تند کے رائے ستم بر ضعیفان مسکین مکن مکن مردم آزاری اے تند کے رائے ستم بر ضعیفان مسکین مکن مکن مکن مکن مکن مکن مکن کمن مکن کار

درصفت قناعت

دلا گر قناعت و برست آوری در اقلیم راحت کنی سروری اگر تنگ دستی ف زسختی منال که پیش خرد مند بیج ست مال

ل مدمت: برائي _ بيداد بظلم _ بستان: باغ _خرم: شاداب _ باد: موا خزان: پت جمر كاموسم _

🚣 کاتش: که آتش ـ فغاں: فریاد ـ

🕹 رخصت: اجازت ـ خورشيد: آ فيآب ـ

٣ ستم ش : مظلوم _ سوز : جلن _ شعله: چنگاری _ آب: پانی _ گل : مثی _

🕹 آزار: تکلیف_مباش: نه هو_دود: دهواں_

📤 چاره: تدبیر،علاج_زور ظلم وزیادتی _ گور: قبر_

🛆 بىخن: بےشك۔

🕹 تند سخت ـ قبر غضب ـ ستم ظلم ـ

🚨 قناعت:تھوڑے برصبر کرنا۔اقلیم: ملک ۔سروری: سرداری۔

الرتك وين: اگرتو تك دست به منال: مت رو بيج: باقدر

که باشد نبی راز فقر افتخار و لیکن فقیر اندر آسایش ست که سلطال نخوامد خراج از خراب قناعت کند هر که نیک اختر ست اگر داری از نیک بختی نشال ندارد خرد مند از فقر عار کو غنی می را زر و سیم آرالیش ست غنی گر نباشی مکن اضطراب می قناعت بهر حال اولی ترسی ست ز نور قناعت بر افروز ها حال

در مذمت ِحرص

شدہ مست ولا یعقل از جامِ حرص کہ ہم نرخ گوہر نباشد سفال دہد خرمن زندگانی بباد ہمہ نعمت ربع مسکوں ترا ست چو بے چارگاں بادل درد ناک ایا یک مبتلا گشته در دامِ حرص مکن عمر ضائع به مخصیل یک مال ہر آنکس که در بند یک حرص اوفقاد گرفتم هی که اموالِ قارون تراست بخواہی شد آخر گرفتارِ خاک ط

لے عار: ذلت _افتخار: فخر کرنا _

[🕹] غنی: مال دار ۔ آسالیش: آرام و بے فکری، چوں کہ مفلس کو مال کے ضائع ہونے کا فکر نہیں ہوتا۔

ت اضطراب: پریشانی - سلطان: بادشاه بخراج: نیکس خراب: کوژی -

[£] اولى تر: بهتر ـ نيك اختر: جمش محض يرا چھے ستارے كا سابيہ ہو، يعني خوش نصيب ـ

[🙆] افروز: روش _

[🛂] ایا: اے۔ دام: جال -حرص: لالجے – لا یعقل: بے سمجھ - جام: گلاس -

[🗻] تخصیل: حاصل کرنا۔ ہم نزخ: ایک ہی بھاؤ۔ گوہر: موتی ۔ سفال:مٹی کا برتن ۔

[🕹] بند: قید خرمن: دُ هیر - د بد بباد: یعنی بر باد کرتا ہے۔

[£] گرفتم: میں نے مانا۔ اموال: مال کی جمع _ ربع: چوتھائی۔ مسکون: آباد۔

المرفقار خاك: لعني مركر قبريين جائے گا۔ دردناك: دردوالا۔

چرا می کشی بار محنت چو خر که خوامد شدن ناگهان پائمال ک که جستی ز زوش ندیم ندم که شوریده احوال و سرگشتهٔ که یادت نیاید ز روزِ شار که از بهر دنیا دمد دین بباد

چرا می گدازی نے ز سودائے زر چرا می کشی محنت از بہر مال چناں دادہ دل نے بقش درم چناں عاشق روئے زر نے گشتہ چناں ہے گشتہ صید بہر شکار مبادا دل آں فرومایہ نے شاد

درصفت طاعت وعبادت

بود میل خاطر بطاعت مدام که دولت بطاعت توال یافتن دل از نور طاعت منور شود کشاید در دولتِ جاودال که بالائے طاعت نباشد ہنر کے را کہ اقبال کی باشد غلام نشاید سر از بندگی که تافتن سعادت کی زطاعت میسر شود اگر بندی کی از بهر طاعت میاں زطاعت نہ پیچد کے خرد مند سر

له می گدازی: تو پچھلتا ہے۔خر: گدھا۔ کے پائمال: روندا ہوا۔

سل دل دادن: عاشق مونا ـ درم: ایک پراناسلّه ـ ندیم: ساتھی ـ ندم: شرمندگی ـ

🕰 زر: سونا، مال ودولت _شوریده احوال: پریشان حال _سرگشته: حیران _

📤 چنان:ایبا صید: شکار په روزشار: قیامت 📗 🕹 فرومایه: کمینه بباد: برباد ـ

ك ا قبال: خوش تقيبي - غلام: نوكر ميل: جهاؤ - خاطر: طبيعت - مدام: بميشه -

🚣 بندگی: عبادت ـ تافتن: موڑ نا ـ دولت: یعنی آخرت کی راحتیں ـ

🕭 سعادت: نیک بختی میسّر: حاصل منور: روش م

الله بندى: كي كانو ميان: كمر - جاودان: بيشكى -

للەنەپىچد: نەپھىرے گاتو_

که فردا ز آتش شوی رستگار

که حاصل کنی دولت ِ پائدار

که روشن ز خورشید باشد جهال

در ایوانِ طاعت نشینده باش

در اقلیم دولت شوی شهریار
که جنت بود جائے پر میز گار

که جول نیک بختال شوی نیک روز

نه ترسد ز آسیب روز شار

بآب المعادت وضو تازه دار نماز از سر صدق بر پائے دار نماز از سر صدق بر پائے دار پر ستندہ اللہ اللہ میں میں افریندہ باش اگر حق پرستی کئی اختیار سر از جیب اللہ پرہیز گاری بر ار نروز تقویٰ جراغ رواں بر فروز کے دا کہ از شرع باشد شعار کے دا کے دا کے دا کے دا کے دا شرع باشد شعار کے دا ک

در مذمتِ شيطان

شب و روز در بند عصیال و بود کها براه خدا کها براه می دردگار که رحمت کند بر تو پروردگار

دلا ہر کہ محکوم شیطاں بود کسے را کہ شیطاں بود پیشوا دلا عزم^{لل} عصیاں مکن زینہار

لے آب: پانی _آتش: آگ_رستگار: چھٹکارا پانے والا_

ك بريائ دار: قائم كر ـ يا كدار: متقل ـ

على روشنائى: نور _ كه: جيسے _خورشيد: سورج _

🅰 پرستنده: پو جنے والا - ایوان: دیوان خانه نشینده: بیشے والا - 🔒 شهریار: بادشاه -

🕹 سراز جیب الخ: یعنی پر ہیز گاری کوا پنالباس بنا لے۔

کے تقویٰ: پر میز گاری۔ روال: روح فروز: روش کر۔ نیک روز: پاک اوقات۔

🛆 شعار: علامت اورلباس_آسيب: تكليف_روزشار: قيامت_

ك بازگردد: واپس جو_راه: راسته_

👲 عصیان: نافر مانی، گناه۔

لل عزم: اراده _ مکن: نه کر_پروردگار: الله_

که از آب باشد شکر را گداز
که پنهال شود نور مهر از سحاب
که ناگه گرفتار دوزخ شوی
بود اسفل السافلین منزلت
بسیلاب هی فعل بد و ناصواب
ناشی ز گل زار فردوس دور

ز عصیال کند ہوشمند احتراز کے
کند نیک بخت از گنہ کے اجتناب
مکن نفس امارہ کے را پیروی
اگر بر نہ تابد کے زعصیال دلت
مکن خانۂ زندگانی خراب
اگر دور باشی زفسق و فجور کے

در بیان شراب محبّت وعشق

که مستی کند اہل دل التماس بود روح پرور چو لعل نگار خوشا لذتِ درد اصحابِ عشق که یابد ز بولیش دل ازغم نجات

بده مح ساقیا آب آتش لباس مئے لعل م در ساغرِ زر نگار خوشا ق آتشِ شوق اربابِ عشق بیار ش آن شرابِ چو آبِ حیات

<u>لے احتراز: پر ہیز کرنا۔</u>

ے گنہ: گناہ۔اجتناب: بچنا، پرہیز کرنا۔ پنہاں: پوشیدہ۔نورمہر:سورج کی روشنی، دھوپ۔سحاب:ابر۔ ملے نفس امارہ: وہ نفس جوانسان کو برائی پر ابھارتا ہے۔

- £ برنه تابد: نه پھرے _ اسفل السافلين: دوزخ كا نچلے سے نچلا درجه _منزل: ٹھكانا _
- 📤 سلاب: پانی کابہاؤ۔ فعل بد: برا کام۔ 🌎 🏂 فجور: بدکاری ۔ گل زار: باغ ۔ فردوس: جنّت۔
- ك بده: د _ ـ ساقيا: ا _ يلانے والے _ آب آتش لباس: وه ياني جوآگ كالباس پہنے ہوئے ہے يعني شراب _
- △ مئے لعل: سرخ رنگ کی شراب۔ ساغر: شراب کا پیاند۔ زر نگار: سونے کے نقش و نگار والا۔ لعل: ہونٹ۔ نگار:معثوق۔
 نگار:معثوق۔
- اللہ بیار: لا۔ آب حیات: زندگی کا پانی مشہور ہے کہ پانی کا ایک ایسا چشمہ ہے جسکا پانی پینے کے بعد موت نہیں آتی۔ بوئ: خوشہو۔

خوش آں کس کہ در بند سودائے دوست خوش آں دل کہ شد منزلش کوئے دوست شراب مصفا چو روئے نگار خوشا ذوقِ مستی زیابل دلاں خوش آل دل کہ دارد تمنّائے دوست خوش آل دل کہ شیداست برروئے دوست خوش آل دل کہ شیداست برروئے دوست شراب میں چو لعل رواں بخش یار خوشا ہے کی برستی ز صاحب دلاں

درصفت وفاه

کہ بے سکّہ رائح نباشد درم شوی دوست اندر دل دشمناں کہ در روئے جاناں نباشی فجل کہ از دوستاں می نیرزد جفا بریدن زیاراں خلاف وفا ست میاموز کردار زشت زناں دلا در وفا باش ثابت قدم زراهِ وفا گر نه پیچی عنال کی مگردال کی زکوے وفا روئ دل منه کی پائے بیروں زکوئے وفا منه کی پائے بیروں زکوئے وفا جدائی زاحباب کردن خطاف ست بود بے وفائی سرشت یک زناں

______ كـ دوست: بعنی الله تعالی _سودا:عشق _ کے منزل: پڑاؤ _ کوئے: کو چہ _

کے شراب: یعنی وہ شراب بہت اچھی ہے جومعثوق کے ہونٹ کی طرح سرخ ہو۔ مصفا: صاف۔ روئے نگار: معثوق کا چیرہ۔

- 🕰 مئے: لیعنی شراب معرفت ۔صاحب دلاں: وہ لوگ جن کے دل میں عشق خداہے۔
- 🚨 وفا: وفا داری ـ سکّه: شهید ـ درم: یعنی جس دل میں وفا نه ہووہ بغیر شهید کا سکّبہ ہے ـ
 - کے عناں:باگ۔
 - کے مگر دال: نہ موڑ۔ روئے جانال بمجبوب کے روبہرو بخل: شرمندہ۔
 - △ منه: نه رکه بری نیرزد: مناسب نہیں۔ جفاظلم پ
 - <u> 9</u> خطا:غلطی _ بریدن: کا ٹنا _
 - المرشت:طبعت، زنال:عورتین کردار: کام _ زشت: برا_

در فضیلت شکر^ك

نشاید که بندد زبان سپاس که واجب بود شکر پروردگار ترا فتح از در درآیدز شکر گزاری نباشد یکے از ہزار کے کہ اسلام را شکر او زیور ست برست کے آوری دولتِ جاودال

کے را کہ باشد دلِ حق شناس نفس کے جز بشکر خدا بر میار ترا مال و نعمت فزاید کے زشکر اگر شکر حق تابروز شار ولے گفتنِ شکر اولی تر ست گر از شکر ایزد نہ بندی زبال

در بیانِ صبر

برست آوری دولت پائدار نه پیچید زین روئے دین پروران که که جز صابری نیست مقاح 1 آن که از عالمان حل شود مشکلت

را گر صبوری $\stackrel{2}{\sim}$ شود دستیار صبوری بود کار پنجمبرال صبوری کشاید در کام جال صبوری $\stackrel{4}{\sim}$ بر آرد مراد دلت

لے شکر: یعنی نعمتوں کے بدلہ میں اللہ کی تعریف کرنا حق شناس: حق کو پہچاہنے والا۔ سپاس: شکر۔ کے نفس: سانس ۔ میار: نه لا۔

ت فزاید: یعنی الله تعالی برُ ها تا ہے۔ زشکر: شکر کی وجہے۔ فتح: کام یابی۔

🙆 و لے: کیکن _او: لیعنی اللہ تعالی _

🕰 یکے از ہزار: ہزارواں حصّہ۔

🚣 صبوری: صبر کرنا۔ دستیار: حاصل۔

🕹 بدست آوری: تو حاصل کر لے گا۔ جاودال: جمیشگی۔

9 مفتاح: تنجي ـ

🚣 دین پرور: یعنی علا۔ پر کون

الله صابری:صبر به رآرد: یعنی پوری کرے - عالمان: جانبے والے -

كشائندهٔ كشور آرزو ست که در صمن آل 🛂 چند معنی بود ز رنج و بلا رستگاری دمد که تعمیل کارِ شیاطین بود

صبوری کلید در آرزو^ک ست صبوری بېر حال اولی بود صبوری ترا کامگاری 🐣 دید صبوری کنی گر نزا دس بود^{می}

درصفت راستی

شود دولت همرم و بختیار که از راستی نام گردد بلند ز تاریکی جہل گیری کنار که دارد فضیلت نمین بر بیار که در گلبن و راستی خار نیست

دلا راستی 🍛 گر کنی اختیار نه پیچد سر از راسی هوشمندگ دم 🔑 از راستی گر زنی صبح وار مزن دم بجز راسی زینهار 🗠 به از راتی در جهال کار نیست

در مذمتِ كذب

کسے را کہ ناراستی ﷺ گشت کار کجا روزِ محشر شود رستگار

لے آرز و: تمنّا کشور: ملک۔ گے آن: یعنی صبوری ۔ چندمعنی: یعنی خوبیاں ۔

🚣 كامگارى: كامياني _ رستگارى: چيشكارا، نجات_

🇨 گرترا دیں بود: یعنی اگر تجھ میں دین داری ہے۔ تعجیل: جلد بازی۔شیاطین: شیطان کی جمع۔

🕰 راستی: ستّیا کی۔ ہمرم: ساتھی۔ 🛴 ہوشمند: ہوش والا۔

🚄 وم: سانس صبح وار صبح کی طرح ، جس کومبح صادق کہا جا تا ہے۔ کنار: کنارہ۔

🛆 زینهار: هرگزیمین: دامها، راست بھی کہتے ہیں۔ بیار: بایاں اور جی بھی کہتے ہیں۔

9 گلبن: شاخ په خار: کانثاپه

اراسی: جھوٹ محشر: قیامت _ رستگار: چھٹکارا یعنی نجات حاصل کرنے والا۔

چراغ دلش را نباشد فروغ دروغ آدمی را کند بے وقار کہ او را نیارد کسے در شار کہ کاذب بود خوارگ و بے اعتبار کرو گم شود نام نیک اے پسر کرو گم شود نام نیک اے پسر

در صنعت ختی تعالی

لے دروغ: حجوث فروغ: روشنی، ترقی ، بڑھاوا۔ کے شرمسار: شرمندہ ۔ بے وقار: یعنی بے آبرو۔

ے کذاب: جھوٹا۔ عار: ذلت _ درشار: کسی گنتی میں ہی نہیں یعنی ذلیل _

🕰 خوار: ذلیل ۔ 🚨 بتر: بدتر ۔ کزو: کہازو ۔ گم شود: یعنی مٹ جا تا ہے۔

لے صنعت: بنانا۔ گنبد: یعنی آسان _ زرزگار: سونے کا جڑاؤ۔ سقف: حبیت _استوار: قائم _

کے سر پردہ: خیمہ۔ چرخ: آسان _گردندہ: گلومنے والا _شمع ہائے: موم بتیاں یعنی ستارے _فروزندہ: روشن کر نیوالا _

📤 پاسبان: در بان، چوکیدار_دادخواه: فریادی_ باح: نیکس_

ف شاد مان: خوش - کامران: کامیاب مستمند: حاجتمند من باج دار: نیکس دینے والا سرفراز: سربلند -الله حمیر: بوریا، چنائی سربر: تخت بیلاس: ناث حربر: ریشمی کپڑا - یکے نامراد و یکے کام گار یکے را بقا و کمے را فنا یکے سال خورد و یکے نوجواں یکے در دعا و یکے در دغا یکے غرق در بح فتق و فساد کیے بردبار و کے جنگ جوئے کیے در مشقت کیے کام یاب یکے در کمندِ حوادث اسیر کے باغم و رنج و محنت ندیم کے در غم نان ط و خرچ عیال کے را دل آزردہ خاطر حزن کے در گنہ بردہ عمرے بسر کیے بے نوا^ک و کیے مال دار کے در غنا^ک و یکے در عنا کے تن درست و کے ناتواں سے کیے در صواب ع و کیے در خطا کے نیک کردارہ و نیک اعتقاد کے نیک خلق کے و کیے تند خوئے کے در تنعم کے کے در عذاب کیے در جہان جلالت ⁴ امیر یکے در گلتان کی راحت مقیم یکے را بروں رفت ز اندازہ مال کے چوں گل^ل از خرمی خندہ زن کے بستہ از بہر طاعت کمر^{یل}

🕹 غنا: مال داری _عنا: مشقت _

🕰 صواب: درست ـ دغا: فریب،مکر، دهو که ـ

🙆 کردار: کام_غرق: ڈوباہوا۔ بح: سمندر_

لے بےنوا: بےسامان۔کام گار: کامیاب۔

距 ناتواں: بےطاقت ۔ سال خورد: بوڑ ھا۔

🕹 خلق: عادت ـ تندخو ئے: سخت، بدمزاج ـ برد بار: نرم مزاج _ جنگ جو: لڑا کو _

کے تنقم بغتیں حاصل کرنا۔

📤 جلالت: بردائی۔امیر: حاکم۔

💄 گلستان: باغ۔

ان: روٹی۔عیال: بال بچے۔

لله گل: چول خرمی: خوثی _ خنده: بنبی _ خاطر: طبیعت _حزن: رنجیده _

距 کمربستن: تیار ہونا۔

یکے خفتہ در سیج ہے خانہ مت یکے در رہ کفر زنار دار یکے مدبر و جاہل و شرمسار یکے بزدل و ست و ترسندہ جاں یکے دزہِ باطن کہ نامش دہیر

یکے را شب و روز مصحف کے بدست

میکے را شب و روز مصحف کے بدست

میکے بر در شرع مسمار کے وار

یکے مقبل کے و عالم و ہوشیار

یکے عازی کے وچا بک و پہلواں

میکر کا تب کے اہل دیانت ضمیر

درمنع اميدازمخلوقات

که ناگه زجانت برآرد دِمار که شاید ز نصرت نیابی مدد که پیش از تو بودست و بعد از تو هم نمی روید از مخم بد بار نیک بیا بهلوانان کشور ستال ازیں پس مکن تکیہ کے بر روزگار مکن تکیہ بر لشکر کے بے عدد مکن تکیہ بر ملک و جاہ و حشم ک مکن تکیہ بر ملک و جاہ و حشم ک مکن بد، کے کہ بد بنی از یار نیک بیا کے پادشاہانِ کشور نشاں

لے مصحف:قرآن _ تنج: گوشہ ہے خانہ:شراب خانہ۔

🕹 مسار: کیل _زنار: جنیو، جو کا فروں کی علامت ہے۔

🏲 مقبل: نصيبه والا - مدير: بدنصيب -

🕰 غازی: جهاد کرنے والا _ حیا بک: چست _ ترسندہ: ڈریوک _

📤 كاتب: لكصنے والا صنمير: ول _ وُ زو: چور _ و بير: منشى _

🕹 تکیمه: بجروسه- نا گه: احیا نک ـ د مار: ہلاکت ـ

کے اشکر بے عدد: ان گنت فوج _ نصرت: مدد_

📤 حشم: نوكر حاكر - كه پيش از توالخ: يعني تجھ ہے پہلے بھی تھے اور تیرے بعد میں بھی رہیں گے۔

ال مکن بد: یعنی دوسرے کے ساتھ برائی نہ کر تخم بد: کمّانیج ۔ بار: پھل۔

الله بها: بهت سے رکشور: ملک رستان: لینے والا۔

بیا شیر مردان شمشیر زن
بیا نازنینان خورشید خد
بیا نوعروسان آراسته
بیا سرو قدی و بیا گل عذار
کشیدند سر در گریبان خاک
که برگز کے زال نشانے نداد
که دروے نه بینی دلے شادمال
که دروے نه بینی دلے شادمال
به غفلت مبر عمر دروے بیر
به غفلت مبر عمر دروے بیر
که ناگه چو فرمال رسد جال دہی
ز سعدی جمیں یک سخن یاد دار

بها تند گردان و اشکر شکن بها ماه و رویان شمشاد قد بها ماه رویان نوخاسته و بها نام دار و بها کام گار که کردنده بیرابهن عمر چاک چنان خرمن و عمر شان شد. بهاد منه دل برین منزل و فرمان ستان شایع بها دارد جهان ای بیر مکن و فرمان دبی منه دل برین دری و فرمان دبی منه دل برین دری و فرمان دبی منه دل برین دری و فرمان دبی

ل گردان: پہلوان لشکرشکن اشکر کو ہرا دینے والا۔ شیر مرد: بہادر ششیرزن: تلوار چلانے والا۔

کے ماہ رو: چاند جیسے چہرے والا شمشاد: ایک درخت کا نام، جوسرو کی طرح ہوتا ہے۔خورشید خد: سورج جیسے رخسار والے۔

🅰 سروقد: سروجیسے قد والے _گل عذار: پھول جیسے رخسار والے _

📤 كەكردند: يەجواب آ گے آ ئے گا۔ پیرائن: لباس-كشيدند: يعنی مركز خاك ميں مل گئے۔

🗘 خرمن: کھلیان۔ ببادشدن: برباد ہونا،

🚄 منزل: مكان ـ جال ستال: جان لينے والا ـ شاد مان: خوش ـ

🕹 کاخ: محل خرم: تازه۔ 📗 🐧 ثبات: پائیداری۔ بسر: انجام۔

الملك: حكومت فرمان: لعني موت كاحكم ـ

لله دیر: مندریعنی دنیا-سعدی: یعنی شیخ مصلح الدین شیرازی رانشه پله بهمیں: یہی ، بیہ

مُحْدَالُمُ لِمُنْدُهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّاللَّمُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

a .			
علم الصرف (اولين، آخرين)	عبد	رنگین	
عربي صفوة المصادر	(۲ جلد)	تفسيرعثاني	
جوامع الكلم مع چېل ادعيه مسنونه	(جلد)	خطبات الاحكام كجمعات العام	
عربي كامعلّم (اوّل، دوم، سوم)	(جلد)	حصن حصين	
نام حق	(جلد)	الحزب الاعظم (مبينے کی ترتیب پرکمٽل)	
كريما	(جلد)	الحزب الاعظم (بفتے كى زتيب پركلتل)	
مجلد/ کا	(جلد)	لسان القرآن (اول، دوم سوم)	
فضائل اعمال	(جلد)	خصائل نبوی شرح شائل تر مذی	
مفتاح لسان القرآن	(جلد)	تعليم الاسلام (مكتل)	
(اول، دوم، سوم)	(جلد)	بہشتی زیور(تین حصّه)	
ز برطبع		رنگین کار ڈ کور	
عربی کامعلّم (چہارم)		حيات المسلمين	
صرف میر			
تيسير الابواب	روضة الادب	0.000	
	فضائل حج	الحجامه (پچھالگانا) (جدیدایڈیشن)	
	معين الفلسفة	الحزب الاعظم (جيبي)(مينے کيڙنيپر)	
	مبادئ الفلسفة	الحزب الاعظم (جين)(يفة ي رتيب پر)	
=	معين الأصول	مفتاح لسان القرآن (اول، دوم سوم)	
	تيسير المنطق	عر بی زبان کا آسان قاعدہ	
2	فوائد مكيه	فارى زبان كا آسان قاعده	
	بهشتی گوہر	تاریخ اسلام	
	عربی صفوة المصادر جوامع النكام مع چبل ادعیه مسنونه عربی كامعلّم (اوّل، دوم، موم) نام حق کریما فضائل اعمال مفتاح لسان القرآن (اول، دوم، موم) عربی كامعلّم (چبارم)	عربی صفوة المصادر اجلد) جوائع الکام مع چهل اوعید سنونه (جلد) عربی کامعلّم (ادّل دوم بیوم) (جلد) کار میلاً کار جلا) کار جلا) کار جلا) فضائل اعمال اختال المحاشرت (جلد) مقتاح لسان القرآن (جلد) مقتاح لسان القرآن (جلد) مقتاح لسان القرآن (جلد) مقتاح لسان القرآن رئيد کار جلا) کار جلا کار جلا کار جلا کار جلا کار کار جلا کار کار جلا کار کار جلا کار کار کار کار کار کار کار کار کار کا	

مَكْتَالِئُلِيْشِكِعَ المطبوع

(مجلد) (مجلد)	تعريب علم الصيغه نور الإيضاح	ملونة مجلدة	
	3	(۷ مجلدات)	الصحيح لمسلم
ملونة كرتون مقوي		(مجلدين)	الموطأ للإمام محمد
السراجي	شرح عقود رسم المفتي	(۸ مجلدات)	الهداية
الفوز الكبير	متن العقيدة الطحاوية	(٤ مجلدات)	مشكاة المصابيح
تلخيص المفتاح	هداية النحو (الخلاصة والتمارين)	(مجلد)	التبيان في علوم القرآن
دروس البلاغة	زاد الطالبين	(مجلد)	تفسير البيضاوي
الكافية	عوامل النحو (النحو)	(مجلد)	شرح العقائد
تعليم المتعلم	هداية النحو	(مجلد)	تيسير مصطلح الحديث
مبادئ الأصول	إيساغوجي	(۳مجلدات)	تفسير الجلالين
المرقات	ہیں۔ شرح مائة عامل	(مجلد)	المسند للإمام الأعظم
	رے متن الكافي مع مختصر الد	(مجلدين)	مختصر المعاني
خير الأصول في حديث الرسول		(مجلد)	الحسامي
χ.		(مجلد)	الهدية السعيدية
الله تعالٰي	ستطبع قريبا بعون	(مجلدين)	نور الأنوار (مجلدين)
تو ن مقو ي	ملونة مجلدة/ كر	(مجلد)	القطبي
90	2 1 22 2 2 2 2 2 2	(۳مجلدات)	كنز الدقائق (٣مجلدات)
جامع للترمذي	100	(مجلد)	أصول الشاشي
ديوان المتنبي		(مجلد)	نفحة العرب
لمعلقات السبع		(مجلد)	شرح التهذيب
قامات الحريرية 	شرح الجامي الم	(مجلد)	مختصر القدوري
Rool	in English	Other Languages	

Book in English

Tafsir-e-Uthmani (Vol. 1, 2, 3) Lisaan-ul-Quran (Vol. 1, 2, 3) Key Lisaan-ul-Quran (Vol. 1, 2, 3) Al-Hizbul Azam (Large) (H. Binding) Al-Hizbul Azam (Small) (Card Cover) Secret of Salah

Other Languages

Riyad Us Saliheen (Spanish)(H. Binding) Fazail-e-Aamal (Germon)

To be published Shortly Insha Allah Al-Hizbul Azam (French) (Coloured)